

ARCHITECTURE.NOW – NORSKÁ POLITIKA ARCHITEKTURY

Od prosince 2010 vycházejí v Bulletinu ČKA zkrácené verze politik architektury jednotlivých členských států Evropské unie. Po dokumentech ACE a Vládním programu politiky architektury Finska, Nizozemska a Irska přinášíme Norskou politiku architektury.

VLÁDA CHCE PODPOROVAT ARCHITEKTURU

Stavby, města a centra populace čelí novým výzvám, které přináší změny klimatu, ekonomický růst a transformace. To vyvolává potřebu nových znalostí a kompetencí na místní, národní a mezinárodní úrovni. Architektura v nejširším smyslu zahrnuje veškeré naše člověkem vytvořené prostředí. Zahrnuje stavby a infrastrukturu, venkovní prostory a krajinu. Je tvořena jednotlivými stavbami a stavbami v interakci, celistvostí měst, center populace a krajiny.

Tato široká definice znamená, že při podpoře dobré architektury bude hrát důležitou roli značný počet orgánů veřejného sektoru.

Vláda v dokumentu předkládá kompletní přehled existujících a plánovaných opatření a iniciativ, které se uplatní na národní úrovni pro podporu dobré architektury. Zahrnuta je celá řada opatření a iniciativ, které odrážejí mnohé role a úkoly vlády. Při tvorbě tohoto dokumentu spolupracovalo třináct ministerstev a důležité příspěvky dodala řada technických a odborných specialistů. Jedná se o první dokument politiky architektury takového rozsahu předložený v Norsku.

CO JE ARCHITEKTURA?

Pojem architektura je možné užívat mnoha způsoby. Architektura může znamenat uměleckou formu a umělecké výtvořiny. Slovo architektura je možné použít jako obecný termín pro naše okolní prostředí nahlížené jako fyzická forma, jako označení odborné a akademické disciplíny nebo jako součást stavebního průmyslu.

Dobrá architektura by měla přispívat k vysoké kvalitě života a poskytovat atraktivní, funkční a univerzálně projektované stavby a okolní prostředí. Dobrá architektura by měla vyjadřovat společnou kulturu a identitu. Architektura by měla přispívat k veřejnému prospěchu, udržitelnosti a vytváření hodnot a měla by podněcovat uchování a obohacení hodnot. Politika architektury by se měla zaměřovat na celistvost a kontinuitu našeho okolního fyzického prostředí.

ARCHITEKTONICKÁ KVALITA

Architektonická kvalita jako koncept pokrývá funkční, technické a formální aspekty. Aby se podpořila debata a kompetence v profesních kruzích, mezi zadavateli staveb, osobami provádějícími rozhodnutí a širokou veřejností, je důležité vypracovat kritéria a metody pro hodnocení a kritiku architektury, která přemostí rozpory mezi profesionály a laickou veřejností. Zákon o územním plánování a stavebním řádu (Planning and Building Act) stanoví směrnice pro architektonickou kvalitu a používá pojmy:

1. Formulace estetického návrhu okolního prostředí zahrnuje dobrý návrh okolí stavby, dobré obytné prostředí a zabezpečení kvalit krajiny.
2. Dobrá vizuální kvalita znamená, že stavba svou formou vyjadřuje svoji funkci a že by při plánování a provedení měly být zajištěny další vizuální

kvality, jako je například soulad mezi objemem a výškou, pohled na průčelí atd.

3. Termín dobrý architektonický návrh se používá jako souhrnný pojem pro integraci vizuálních kvalit, využitelnost, funkčnost a univerzální design konkrétní práce.

4. Dobrá stavební praxe se používá pro označení architektury chápáné jako dobré okolní prostředí stavby. Pojem stavební praxe je použit například ve spojení s úsilím státní banky pro bydlení (Housing Bank) podporovat dobrou architekturu. Tento termín se také často používá v souvislosti se Statens byggeskikkpris (Národní cenou stavební praxe – National Building Practice Award), kterou každý rok uděluje ministerstvo pro místní správu a regionální rozvoj stavbám a zastavěnému prostředí.

ARCHITEKTURA VEŘEJNÝCH STAVEB

Podrobněji specifikovaná politika pro architektonickou kvalitu v našem zastavěném prostředí byla zavedena v souvislosti s rokem architektonického dědictví v roce 1975 a kampaní pro urbanistické prostředí v letech 1981–82. Ve stejné době byl vytvořen Národní výbor pro stavební praxi, aby se zvýšilo povědomí o dobré architektonické kvalitě v každodenním stavitelství. V roce 1993 byla vytvořena nadace Norsk Form a bylo posíleno Muzeum architektury, založené v roce 1975. V posledním desetiletí národní ambice mít vynikající a kreativní architekturu přinesly například novou budovu opery v oblasti Bjørvika. Dalším příkladem je projekt Národní turistické trasy.

NORSKÉ PLÁNOVÁNÍ A STAVITELSTVÍ

Z hlediska objemu je stavitelství a stavebnictví jedním z našich největších průmyslových odvětví. Má na nás velmi přímý vliv, a proto podléhá komplexní společenské kontrole. Objem norské stavitelské a stavební činnosti je z 15–20 procent financován z veřejných prostředků a z toho asi dvě třetiny financuje vláda. Odhaduje se, že asi 35 milionů korun za rok se použije na obnovu a modernizaci existujících obytných budov. Podíl veřejných financí na celkových investicích do stavebnictví je v Norsku ve srovnání s jinými evropskými zeměmi poměrně vysoký. Příčiny tohoto stavu nebyly systematicky zkoumány, ale existuje důvod se domnívat, že možné příčiny tkví v dlouhodobé ekonomické prosperitě, silné regionalizaci a vysokých nákladech na dopravní infrastrukturu. Starší stavby a zastavěné prostředí představují důležité historické hodnoty a environmentální zdroje. Odhaduje se, že 80 procent současných staveb se bude využívat ještě v roce 2050. Velmi mnoho z těchto staveb projde změnou využití nebo komplexní přestavbou.

Norsko má vysokou úroveň kvalifikace a dovedností v mnoha oblastech. To zahrnuje tradiční i moderní využití dřevěných materiálů, jak ukazují například projekty Norské dřeva. Norsko má také silnou technic-

Stavby nominované na Mies van der Rohe Award 2011. Foto archiv <http://www.miesarch.com/>

Juvet Landscape Hotel, Valldal, autoři: Jensen & Skodvin Arkitektkontor as / Jan Olav Jensen, Borre Skodvin

Národní turistická trasa, zázemí pro turisty, Trollstigen, autoři: Reulf Ramstad Arkitekt

kou a architektonickou tradici v infrastrukturních projektech – zejména ve vývoji vodních elektráren, rozvoji dopravy a petrochemického průmyslu. Aktivní a strategický nákup půdy pro stavební projekty a cílevědomé využívání formalizovaných stavebních smluv dává také místním orgánům možnost kontroly nad rámcem projektové přípravy a technických předpisů. Regionální orgány mají větší nepřímý vliv na architekturu, který jde nad rámec jejich vlastní stavební a dopravní infrastruktury, ale hrají také důležitou roli při regionálním plánování a odborném vedení místních úřadů, a mají též právo vznášet námítky.

TRENDY

Významné vládní nebo veřejné projekty často realizují speciálně vytvořené společnosti, jako jsou veřejnoprávní korporace a statutární společnosti s menší veřejnou kontrolou. Stále běžnějším se stává rozvoj území, ve kterém dodavatelé a investoři provádějí výstavbu především proto, aby dosáhli návratnosti vloženého kapitálu. Přechod od stavu, kdy místní správní orgán sám přebírá úlohu hlavního projektanta a realizátora projektu (řízení), k situaci, ve které orgán místní správy stanoví rámec a direktivy, ale přenáší plánování a realizaci ve větší míře na soukromé účastníky trhu (dozor), značně přispěl k přesunu iniciativy při rozpracování územního plánu od veřejného k soukromému sektoru.

Architektura je stále více vnímána jako projev kultury, který reprezentuje a dokumentuje dřívější a současné způsoby života a společné hodnoty. Místa a stavby plní roli nositelů identity, což přispívá k profilaci místa a zúčastněných stran. Je důležité přijmout strategie a opatření, které mohou přispět k vyšší architektonické kvalitě staveb a jejich okolí. Cílem musí být dosahnout uspokojivé interakce mezi starým a novým a správné ochrany hodnot v krajině.

ŠEST HLAVNÍCH TÉMAT

I Architektura by se měla vyznačovat ekologickými a energeticky úspornými řešeními

UDRŽITELNOST A KLIMA

Architektura musí být založena na principech, které berou v úvahu otázky klimatu. Musíme se v podstatně větší míře než dosud zaměřit na ekologicky šetrné materiály, energeticky účinná řešení, odpovědné nakládání s odpady a přizpůsobení se změnám klimatu. Úsilí je třeba v daleko větší míře zaměřit na dobrou správu existujících staveb, ve které při výběru mezi péčí o zachování, novým využitím nebo novou stavbou je patřičný důraz kladen na odpovědné využití zdrojů a hodnocení udržitelnosti. Takový vývoj musí být usnadněn uváženým územním plánováním. Projekty městských oblastí musí chránit hodnoty životního prostředí a musí usnadňovat řešení podporující zdraví a ekologicky šetrnou dopravu.

EKOLOGICKY ŠETRNÉ STAVBY

Naším cílem je, aby stavby měly minimální nepříznivý dopad na okolí. Nyní je technicky i finančně možné budovat stavby s podstatně nižší spotřebou energie, než je tomu v současnosti. V Norsku byly v současné době dokončeny některé projekty tzv. pasivních domů (passive house standard) s energetickými nároky, které dosahují pouze čtvrtiny průměru, a další se budují. Doplněním nových, obnovitelných zdrojů energie, jako jsou solární kolektory, solární články, tepelná čerpadla nebo biopaliva,

můžeme vyvíjet stavby, které jsou energeticky soběstačné (s nulovou spotřebou energie), nebo mohou dokonce produkovat více energie, než využijí (aktivní budovy).

Společně s promyšleným výběrem komponent a materiálů, v kombinaci s vhodným umístěním vůči pracovištím a dopravním systémům, je možné budovat téměř klimaticky neutrální architekturu.

REGULAČNÍ RÁMEC PRO EKOLOGICKY ŠETRNOU ARCHITEKTURU

Změnit stavební průmysl tak, aby byl v první řadě šetrný k ekologickému prostředí, vyžaduje rozhodné a angažované úsilí. Vláda musí zajistit regulační rámec, který takovou změnu bude podporovat a inspirovat. Takový regulační rámec by měl zahrnovat legislativu a regulaci, stanovit specifické ekologické požadavky pro určité skupiny produktů a různé druhy podpůrných schémat, například pro pilotní projekty pro kreativní a klimaticky neutrální architekturu. Regulační rámec musí vyhovovat potřebám nových i existujících budov a současně rozvíjet řešení, která chrání estetické a ekologické potřeby.

I Města a centra populace by se měla rozvíjet v rámci architektury dobré kvality

KVALITA NAŠEHO OKOLNÍHO PROSTŘEDÍ

Plánování domů, veřejných oblastí a infrastruktury by se mělo řídit vysokými ambicemi v oblasti dobré kvality architektury. Postupy plánování by měly klást důraz na znalosti, kooperaci, šíření informací a na dobré provedení. Vláda by měla pro takové postupy rozvíjet dobrý regulační rámec, v souladu s řešením současných a budoucích problémů.

UDRŽITELNÝ ROZVOJ MĚST A CENTER POPULACE

Města a centra populace jsou v procesu nepřetržitých změn. Abychom mohli čelit těmto výzvám, je třeba v řadě oblastí vytvořit lepší regulační rámec. Úkoly vlády, regionálních rad a místních samospráv při plánování a řízení musí dostat větší prioritu a vláda musí také pomoci zajistit, že stavební průmysl bude stimulován k obnovování příslušných znalostí a zlepšování praktických postupů. Mělo by se usnadnit vytváření dobrých projektů a umístění rezidenčních a komerčních oblastí tak, aby veřejné oblasti sloužily k společenským setkáním a rekreaci a přinášely ekologická řešení dopravy. Díky lepším znalostem a promyšlené politice územního plánování by měly být lépe chráněny a podporovány kvality kulturního dědictví. Je třeba zajistit mobilitu jak z hlediska udržitelnosti, tak z hlediska ochrany zdraví. Je třeba vyvinout strategie, které budou chránit běžné sociální funkce v místech s poklesem populace a obchodu.

URBANISTICKÁ KULTURA A ROZMANITOST

Přesun obyvatel do měst a přestavba starých, chudších oblastí byla příčinou transformace městských oblastí s vyšší hustotou populace. Mnohé centrální oblasti měst se staly atraktivnější pro bydlení a následně se zde zvýšila hodnota domů. Během těchto procesů se významně změnila norská urbanistická kultura. Například centrální oblasti menších i velkých měst musely být přebudovány na rezidenční oblasti, zajišťující bydlení pro rodiny. Kulturní rozmanitost přináší výzvy, které musí být vědomě řešeny ve veřejném plánování a v projektech a designu městského prostředí.

DOSTUPNOST PRO VŠECHNY OBČANY A UNIVERZÁLNÍ DESIGN

Nová projektová a stavební legislativa stanoví požadavky pro univerzální podobu našeho okolního prostředí. Plán vlády pro univerzální de-

New Holmenkollen – skokanský můstek, Oslo, autoři: JDS Architects / Julien De Smedt

Základní škola, Gjerdrum, autoři: Kristin Jarmund Architects / Kristin Jarmund, Geir Messel, Line Strand

Veřejné záchodky a zázemí, Akkarvikodden, autoři: Manthey Kula/ Beate Holmebakk, Per Tamsen

sign a větší dostupnost občanské vybavenosti pro období 2009–2013 ukazuje, jak se vyrovnat s diskriminací handicapovaných osob a zároveň poskytnout kvalitnější a více funkční okolní prostředí pro celou populaci. Vláda má vizi, že by Norsko mělo dosáhnout univerzálního profilu životního prostředí do roku 2025. Tento cíl by mělo naplnit díky nepřetržitému a maximálně komplexnímu úsilí vytvářet univerzální projekty. Opatření navržená v tomto plánu ovlivní podobu našeho okolního prostředí a v tom je architektura důležitým faktorem.

PREVENCE KRIMINALITY

Směrnice vládní politiky, nový zákon o územním plánování a stavebním řádu a celkové vize a cíle politiky architektury ukazují, že zřetel prevence kriminality je také důležitou perspektivou politiky architektury. Prevence kriminality může zahrnovat mnoho různých opatření, včetně těch, která mají usnadnit bezpečné sociální prostředí, a projektů našeho fyzického okolního prostředí.

ODBOBNÉ VEDENÍ A ANGAŽOVANOST

Odborné vedení poskytované vládou regionálními a místními správami má velký význam. Stále ještě bude existovat značná potřeba dostatečné kompetence pro mnohé úkoly spojené s plánováním a územním rozvojem. Aby odborné vedení skutečně fungovalo, vláda musí najít opatření pro zvýšení kompetencí státní správy a mezi politiky místních samospráv. Vláda musí také nést specifikou odpovědnost za stimulaci kritické a erudované debaty ve všech odborných kruzích, jak na centrální, tak na místní úrovni. K tomu musí také přispívat poradenská centra včetně soukromého stavebního sektoru.

I Vláda by měla chránit kulturní prostředí a stavební dědictví ROZMANITOST

Stavby a infrastruktura jsou úzce spojeny se životem a prací a dokumentují různé životní styly a hodnoty. Naše fyzické prostředí je výsledkem práce společnosti za stovky let, a je tak jedním z nejdůležitějších zdrojů pro pochopení naší kultury. Rozmanitost míst našeho kulturního dědictví a prostředí je třeba spravovat a chránit a nahlížet na ni jako na zdroj a základnu znalostí, vnímání a vytváření hodnot. Naše existující okolní prostředí s historicky a architektonicky hodnotným kulturním dědictvím a životním prostředím by mělo být zdrojem inspirace a výchozím bodem pro vývoj nové architektury.

EXISTUJÍCÍ STAVBY

Existující stavby a okolní prostředí staveb z různých období představuje velký společenský zdroj, který je třeba využívat a dobře spravovat. Stavby a zastavěné prostředí, které nemají zvláštní historickou nebo architektonickou hodnotu, také dávají městům a komunitám historickou čitelnost a charakter. Chráněným stavbám a stavebnímu prostředí, které stojí za to uchovat, musí být věnována péče jako důležitým nositelům kulturního a architektonického dědictví. Je třeba dále vyvíjet a zkoušet strategie pro různé stupně ochrany nebo změny využití staveb včetně dopravních systémů, elektráren a kulturních krajín, které jsou typické pro svoji dobu. Analýza kulturního dědictví, provádění ochrany a vývoj úkolů, které se týkají našeho životního prostředí a staveb, hrají důležitou úlohu ve vzdělávacích institucích.

NOVÉ STAVBY V HISTORICKÉM PROSTŘEDÍ

Nové stavby je třeba zavádět do historicky významného okolního prostředí se zvláštní opatrností, na základě analýzy možností a omezení, která lze tolerovat. To vyžaduje vývoj nových strategií

Oslo International School, autoři: Jarmund/Vigsnæs AS Arkitekter MNAL, 2010

a pracovních metod ruku v ruce s vyššími znalostmi a změnou profesních trendů.

OCHRANA STAVEBNÍHO DĚDICTVÍ: FUNKCE VLÁDY PŘI VYTVÁŘENÍ MODELOVÝCH VZORŮ

Vláda stanoví regulační rámec pro ochranu staveb, infrastruktury a kulturní krajiny. Vláda by jako vlastník a správce nemovitostí, které představují důležité kulturní dědictví, měla sloužit jako vzor pro ostatní, kteří přebírají odpovědnost za jejich zachování. Vláda by také měla být v centru prací na informování o hodnotách, které stavební dědictví a jeho prostředí představuje.

I Architektura by měla být podporována znalostmi, kompetencí a šířením informací

DŮRAZ NA ROZVOJ ZNALOSTÍ

Aby bylo možné čelit novým výzvám, které představuje udržitelnost, životní prostředí a transformace, bude třeba získat nový náhled, znalosti a zkušenosti. Architekti, projektanti a další účastníci plánovacího a stavebního procesu musí kriticky přistupovat k obecně přijímaným faktům a pomáhat rozvíjet nové pohledy. Architektura se bude dále vyvíjet prostřednictvím vzdělávání, výzkumu a praxe.

ŠIROKÝ PROSTOR PRO ÚČAST

Plánování a budování našeho fyzického okolního prostředí je jedním z nejvíce společně sdílených úkolů společnosti, protože většina z nás je tak či onak do tohoto úkolu zapojena. Je třeba vytvářet široký prostor pro účast v diskusi o architektuře, a přispívat tak k lepšímu porozumění významu architektury pro společnost. Je třeba klást důraz na informace a poradenskou činnost, a také na individuální účast a možnost jednotlivců ovlivňovat naše prostředí.

ŠIRŠÍ A HLUBŠÍ ZNALOSTI

Globalizace přináší výzvy týkající se interakce s nositeli jiných kultur, ale také umožňuje širší výměnu zkušeností a znalostí. Udržitelný rozvoj a otázky změn klimatu vyžadují nové znalosti a nové priority, které změní praktické pracovní postupy a profesní vzory. Změny týkající se modelů bydlení, forem a transformace existujícího fyzického okolního prostředí vytvářejí také potřebu nového porozumění podstatě věcí. Potřeby různých skupin populace, jako jsou například děti a mladí lidé, starší občané a další skupiny, musí být specifikovány a zahrnuty do celkových řešení. Vzdělávací instituce musí zajistit výchovu profesionálů, kteří budou mít široké znalosti, a realizaci úkolů výzkumu a vývoje.

Norský systém vzdělávání a výzkumu v oblasti architektury by měl být nadále konkurenceschopný a atraktivní v mezinárodním kontextu. Vzdělávací instituce nyní mají celou řadu strategických dohod o spolupráci s výzkumnými organizacemi v celém světě. Mezinárodní zkušenosti a znalosti jsou nebytné pro zajištění co nejlepších podmínek pro další rozvoj vzdělání a výzkumu. V dalších letech je proto třeba nadále zvyšovat výměnu vědeckých pracovníků, profesorů a studentů.

Aby se rozvíjely a v budoucnosti nadále zlepšovaly znalosti, kompetence a šíření informací v oblasti architektury, je třeba v řadě oblastí vytvořit lepší regulační rámec. Směrnice na vládní, regionální a místní úrovni musí dostat větší prioritu a vláda musí zajistit, že stavební průmysl bude stimulován k obnově znalostí a zlepšování praktických postupů. Vláda by měla pomáhat podporovat mladé talenty a zvyšovat povědomí o významu architektury podporou profesních ocenění.

Teachers' House
(Jewelry box), Oslo,
autoři: Element
Arkitekter

I Vláda by měla vytvářet modelové vzory VLÁDA JAKO ZADAVATEL STAVEBNÍCH ZAKÁZEK

Vláda je ve své roli zadavatele největším projektantem a stavitel v zemi. Vláda také zadává stavební zakázky týkající se úřadů a rezidencí pro norskou zahraniční službu. Stavební program vlády vždy měl a má velmi důležitou úlohu při budování staveb vysoké architektonické kvality, které mají významný kulturní výraz a slouží jako nositelé identity. Opatření politiky architektury musí být navrhována takovým způsobem, aby stavební aktivity vlády dobře fungovaly.

Mezi důležité státní orgány v této oblasti patří Norská správa nemovitostí ministerstva obrany (Norwegian Defence Estates Agency), Norská státní správa železnic (Norwegian National Rail Administration), Statsbygg – Ředitelství veřejných staveb a majetku (Directorate of Public Construction and Property) a Norská správa veřejných komunikací (Norwegian Public Roads Administration). Vlastní kompetence vlády jako zadavatele stavebních zakázek je třeba nepřetržitě posilovat a rozvíjet.

Norská politika architektury by měla klást důraz na plánování a design budov i infrastruktury, jakou jsou silniční a železniční sítě propojené mosty a tunely.

VLÁDA POSKYTUJE REGULAČNÍ RÁMEC

Vláda prostřednictvím pokračujících prací na zákonu o územním plánování a stavebním řádu a na další legislativě určuje nejdůležitější regulační rámec pro změny fyzického prostředí. V odvětví energetiky slouží jako nástroj, který může poskytnout takový regulační rámec, vydávání koncesí. Rostoucí nároky na šetrné využívání zdrojů a vysokou funkčnost státem financovaných staveb vedly k přijetí řady norem a standardů pro projektování a realizaci staveb a infrastruktury. Příklady použití takových norem je možné najít v referenčních materiálech pro různé instituce, školy, domy, církevní stavby, sportovní a dopravní zařízení. Tyto standardy se budou dále vyvíjet tak, aby naplnily společné ambice a profesionální cíle stanovené pro architektonickou kvalitu.

VLÁDA JAKO INSPIRÁTOR

Vláda by jako projektant, zadavatel stavebních zakázek a správce nemovitostí měla stanovit vysoké cíle pro kvalitu plánování, provedení

a management. Vláda tak bude vytvářet modelový vzor a inspirovat pověřené osoby na dalších úrovních řízení a projektanty v soukromém sektoru. Státní orgány, které zadávají veřejné stavební zakázky, jsou profesionální a kompetentní a měly by přispívat k uskutečnění kvalitních soutěží a projektů s inovačními a energeticky úspornými řešeními a netradičními postupy a vytvářet prostor pro mladé a začínající projektanty. Vláda hraje také důležitou roli na trhu, jako dodavatel i jako hlavní hráč v oblasti architektury. Záměrem vlády je, aby práce na tomto dokumentu politiky architektury inspirovala také regiony a místní správní orgány k vypracování dokumentů vlastní politiky architektury. Oslo City v červnu 2009 připravilo návrh rámcové politiky architektury pro centrum a celé hlavní město. Vláda to považuje za velmi pozitivní opatření, které ukazuje, že hlavní město bere architekturu vážně.

I Norská architektura by měla být mezinárodně viditelná NORSKÁ ARCHITEKTURA: POZITIVNÍ OBRAZ

Norská architektura a norští architekti by měli pomáhat vytvářet jasný a pozitivní obraz Norska jako moderního a novátorského národa. Takové obrazy je možné vytvářet prezentací kreativní práce vysoké architektonické kvality.

MARKETING NORSKÉ ARCHITEKTURY

Profilaci norské architektury na mezinárodním poli je třeba dát vyšší prioritu. Architektura je globalizovanou profesní oblastí, která vychází z dlouhých tradic, s přístupem ke společným modelovým vzorům a ideologii a stále rostoucím přístupem ke globalizované technologii. Příspěvek Norska v této sféře musí vycházet z hodnot a oblastí, ve kterých je Norsko průkopníkem, včetně sociálního zabezpečení, demokratických procesů, odpovědné správy přírodních zdrojů, udržitelnosti a technologie.

Vysoká kvalita, kterou představuje norská architektura, musí být viditelná. Mezinárodní profilace norské architektury se realizuje prostřednictvím výstav, prezentací, veletrhů, festivalů, programů návštěv, mediální práce a informací na internetu.

Tato profilace by měla odrážet nové trendy v norské společnosti, kde architektura pomáhá vytvářet řetězové efekty, které propagují norský obchod a průmysl, výzkum, inovace, technologie a kulturu a stimulují export norských odborných znalostí. Pro architektonické služby existuje velký mezinárodní trh, který musí Norové v ještě větší míře využívat.

USNADNĚNÍ

Profesní oblast lze nejlépe rozvíjet usnadněním výměny impulzů v interakci s mezinárodními profesními kruhy. Norská zahraniční služba je při marketingu norské architektury v úzkém kontaktu s profesními kruhy v Norsku i v zahraničí. Profesní instituce ukazují priority prostřednictvím výstav a účasti na důležitých mezinárodních fórech. Úkolem zahraniční služby je vytvářet fóra a místa setkání, která usnadňují dialog, výměnu informací a spolupráci. Tato práce je cenná pro profesi v Norsku tím, že poskytuje přístup k mezinárodním impulzům a pomáhá posilovat renomé Norska v zahraničí.

Redakčně upraveno a kráceno.
Snímky z archivu Mies van der Rohe Award.

ZE ZÁPISŮ PŘEDSTAVENSTVA ČKA ZA MINULÉ ČTVRTLETÍ

Přinášíme výběr nejdůležitějších témat, která se objevila v uplynulém čtvrtletí (prosinec 2011–únor 2012) na jednání představenstva České komory architektů. Kompletní zápisy jsou umístěny na www.cka.cc v rubrice ČKA – představenstvo.

VII/02/2011 Obecná pravidla pro spolupráci ČKA – přehlídky staveb
M. Vitoulová na základě připomínek představenstva a právní konzultace s E. Faltusovou předložila finální verzi obecných podmínek pro udělování záštít nad soutěžními přehlídkami realizovaných staveb. Představenstvo podmínky schválilo, soulad s nimi bude sledovat PS pro soutěže.

XII/07/2011 Young Architect Award 2012
Byla poskytnuta záštita nad 4. ročníkem soutěžní přehlídky mladých architektů do 33 let.

VII/05/2011 Nový systém PS
Představenstvu byly předloženy konkretizované plány činnosti jednotlivých PS ve formě harmonogramu činnosti, finančních nároků a personálního složení pro rok 2012. J. Smutný navrhl, aby v čele PS stáli členové představenstva (projednávány byly skupiny zahraničí, PR a tiskové, legislativa a soutěže). Ustanovení § 20 odst. 6. OJVŘ stanoví, že „v čele pracovní skupiny obvykle stojí příslušný člen představenstva nebo jiného základního orgánu Komory“.